

...záplavy 2010

Jak jistě víte, Českou republiku zasáhly loni v létě ničivé povodně. Jednota bratrská v ČR se aktivně podílela na pomoci lidem, které tyto nečekané záplavy postihly. Náš časopis Vám přináší ohlédnutí za touto pomocí a nahlédnutí do zážitků dobrovolníků, kteří se jí zúčastnili.

Hned první den záplav začaly přicházet zprávy z jednotlivých sborů Jednoty bratrské, které zaplavila voda. Bylo nám jasné, že situace je hodinu od hodiny vážnější. Dověděli jsme se o sourozencích, kteří zachránili pouze holé životy. Voda jim vzala vše. Z druhé strany se ale začaly hrnout nabídky finanční, materiální i praktické pomoci. Abychom se neocitli v chaosu, bylo potřeba začít tuto pomoc centrálně organizovat. Vedení JB pověřilo tajemníka Výkonné rady touto koordinací a ten se ihned pustil do nelehké, dlouhé týdny trvající

práce. Okamžitě byla také vyhlášena celocírkevní finanční sbírka na pomoc postiženým.

Třetí den po začátku záplav, kdy bylo možné se do zatopených oblastí vydat, byl jmenován také místní koordinátor přímo v postižených oblastech Hejnic a Raspenavy. Ten navázal kontakt s oběma městskými úřady, místními hasiči a humanitární organizací Hands for Help. Díky znalosti místních poměrů a situace přímo na místě mohl začít zasílat do ústředí JB konkrétní požadavky na dobrovolníky i finanční pomoc. Díky spolupráci s Hands for Help a

místní hasičskou zbrojnicí mohly věci přivezené na místo putovat okamžitě k lidem, kteří je potřebovali.

Do Frýdlantu i do ostatních míst byly dopraveny první vysoušeče a do oblasti mířili první dobrovolníci. V Liberci v ústředí JB se rozběhla sbírka materiální pomoci a odtud se věci rozvážely podle potřeby do postižených oblastí.

Dále jsme navázali kontakt se starostou Bílého Kostela a po zjištění situace na místě jsme tam poslali další dobrovolníky.

Všichni, kdo jeli pomáhat, se setkali s reálnou beznadějí, depresí a únavou místních lidí, a tak se pomoc dobrovolníků stala také pomocí psychickou.

V Liberci, v centru volného

času, vznikla ubytovna a zázemí pro dobrovolníky. Liberecký sbor se plně nasadil pro to, aby lidé, kteří přijedou pomoci, měli kde spát a co jíst.

Další a další týmy dobrovolníků

...stalo se v roce 2010

přijížděly z celé republiky a nejen z Jednoty. Díky čerstvým zprávám z postižených obcí jsme mohli tyto dobrovolníky směřovat každý den tam, kde bylo potřeba!

V průběhu prvních dní vznikly i další lokální sbírky peněz, oblečení i různého materiálu. Všechny byly postupně přeposílány do Liberce a odtud rozváženy do postižených oblastí.

Později se práce změnila. Největší nepořádek byl pryč a pro místní nastaly chvíle ještě těžší. Čekali na vyjádření statiků, které domy budou stát a které voda poškodila natolik, že je potřeba je strhnout. Tam, kde byl výrok pozitivní, jsme začali přesouvat stavební materiál a rozdělovat peníze. Dále se začaly sepisovat zničené spotřebiče a shánět za ně náhrady. Dary proudily opět z celé republiky.

Zde je část svědectví jednoho člena dobrovolnické výpravy z Prahy:

Opět se vracíme na místo činu. Složení našich pracovních týmů se obměňuje. Doklízíme kůlnu u paní K. a vyklízíme zahrady. Desinfekce, desinfekce, desinfekce. Jídlo máme sice svoje, ale místní nám přesto připravují teplou polévku. Bodla. Zahrady se zdají nekonečné - bahno, písek, kolečko za kolečkem,

ruce máme až na zem, mírně prší. K večeru přijíždí bagr a nákladáky a likvidují skládku před domy. Muselo to být snad 20 tatrovek, ne-li více - kolem skládky se dalo nachodit bezmála „100 jarních kilometrů“. Bagrista má praxi - je to vidět. Na jiném místě vzniká problém s neorganizovanou skládkou -

zatímco včera se ještě bagrista tvářil, že se k ní dostane, dnes řekl, že ne. Někteří z nás tvoří spolu s místními četu přesouvající celou skládku k silnici. Po šesté se opět vracíme do Konopné. Sprcha, opět výborné jídlo i společnost. Další nové tváře. (...) Bouřka, noc je neklidná - jeden blesk mě málem vystřelil ze spacáku.

Do nového dne nás vítá vleklý déšť. Snídaně jako obvykle a po čtvrt na devět opět vyrážíme do Raspenavy s nejistým očekáváním, co noční déšť přinesl. Blížíme se k našim 4 domům v Luhové. (...) Potok, přesněji řečeno strouha, která Raspenavu vedle říčky Smědé také vyplavila, je opět mimo koryto. Některé dřívě zaplavené domy opět nabírají vodu. Smědá také stoupla, ale zůstává v korytu. Naše zahrady znovu vyplavené nejsou. Dnešní výjezd je největší - čítá snad 25 lidí z různých míst republiky.

Přesouváme se i k dalším domům. (...) Přehánky nás nutí k pláštěnkám. Mimo jiného vyvážíme z kůlny i zásoby vápna - mohlo tam být bezmála 50 pytlů. Teď už vyhašených. Naše holky uklízejí v domě. Na dvoře se po hodině tvoří několik centimetrů bahna. Musíme si pro kolečka udělat cestu z fošen, podlážek a jiného materiálu, protože už pomalu nejsou k utlačení. Hasiči na zahradách zakládají řízené ohně, kde se likviduje vše dřevěné nebo hořlavé, vyjma plastů apod. Domy se halí do dýmu. Kůlna se zdá bezedná. Déšť přechází v mrholení a zase zpět. Ať už s pláštěnkou, nebo bez - trička by se dala ždímat - v deštivém počasí jsou záchranou kamna s krbovým sklem. Místa, kde jsme pracovali, již působí o poznání optimističtěji. Stopy povodně však nesou stále a tak to asi ještě nějakou dobu zůstane. (...)

...stalo se v roce 2010

Během uplynulých dnů jsme mohli navázat nová přátelství a praktickou pomocí být Kristem i lidem, kteří jej neznají. Jak si to Bůh všechno použije dál, je již na Něm. Navazujeme tak na vizi našich duchovních Otců v Jednotě při vědomí, že Bůh má moc si takto Krista v nás používat, aby v Něm zjevoval světu sám sebe a to, jak moc si ho zamiloval. Běžíme běh na dlouhou trať, ale je to Kristus v nás, kdo nás k tomu činí způsobilými. Jeden sází, jiný zalévá, ale Bůh je ten, kdo dává vzrůst. Modlím se, aby každý z lidí, se kterými jsme se mohli v Raspenavě seznámit, mohl Krista a život v Něm poznat osobně, jako se toho z Boží milosti dostalo mně - ať už to bude dříve, či později.

Co se tedy stalo? Ježíš zmobilizoval své nástroje z celé republiky i z míst, která byla postiženým nejbližší, a použil si je v životech lidí, kteří to potřebovali. Celá Jednota se v

návaznosti na hodnoty svých otců nechala Bohem použít v „obyčejné“ neduchovní rovině. Nicméně kromě této praktické pomoci jsme mohli navázat nové kontakty a představit církev lidem ve světě v úplně jiném světle, než ji vnímali doposud.

JAK JSME POMÁHALI

FINANČNÍ POMOC

Sbírka, kterou Jednota bratrská vyhlásila na pomoc postiženým povodněmi, vynesla 583.420,- Kč. Přímou ve sborech, které byly samy zatopené, se vybralo 320.000,- Kč.

Dále jsme skrze Nadaci Nehemia, Nadaci Racek a ve spolupráci s některými dalšími církvemi, pomohli zprostředkovat dalších 304.000,- Kč. Celkem se tedy na pomoc vybralo 1.207.420,- Kč. Z těchto vybraných peněz jsme za 102.181,- nakoupili stavební materiál, jídlo, oblečení, léky a další materiální pomoc. 8.919,- Kč stála doprava této pomoci a dobrovolníků do postižených oblastí. Přímou k lidem se tak dostalo 1.096.400,- Kč.

MATERIÁLNÍ POMOC

Zprostředkovali a předali jsme řadu materiálních darů - ledničky, pračky, auto, sporáky, malé domácí spotřebiče, oblečení, jídlo, stavební materiál, nábytek a léky za cca 300.000,- Kč.

DOBROVOLNICKÁ POMOC

168 dobrovolníků pracovalo v Hejnicích a Raspenavě. 141

dobrovolníků pomáhalo v Chrastavě a Bílém Kostele. Ve Frýdlantu se na odstraňování následků povodní podílelo 25 dobrovolníků. Celkem jsme tak zorganizovali a pomohli zprostředkovat 334 dobrovolných pomocníků

KDE JSME POMÁHALI

Chrastava
Hejnice
Raspenava
Frýdlant
Heřmanice
Bílý Kostel

...z historie

Zde pokračuje seriál „Dějiny Jednoty bratrské v datech“. Pokud chcete mít ucelený obraz o této historii, můžete tento časopis sbírat. Upozorňujeme, že pro texty platí autorská práva a stejně jako u ostatních textů tohoto časopisu je zakázáno je bez souhlasu Jednoty bratrské v České republice šířit v jiné formě dále.

DĚJINY JEDNOTY BRATRSKÉ V DATECH

Část I. - od jejího vzniku do smrti Jana Amose Komenského - pokračování

1473 proběhl benešovský sjezd. Jedná se o pikartech. Vdova po Jiřím z Poděbrad, paní Johana, prosadila usnesení, aby byli Bratři zatýkáni a vězněni. Perzekuce nebyly však veliké – Jednota bratrská má už některé mocné ochránce.

1473 je Bratřím povoleno veřejné slyšení s pražskými mistry – bezvýsledné.

1474, 12. srpna v Brandýse nad Orlicí umírá bratr Řehoř Krajčí, zakladatel

Jednoty bratrské. Před smrtí nabádá biskupa Matěje, aby „učené lidi na paměti měl“. Jednota bratrská se rozrůstá, přistupují někteří šlechticové, měšťané a lidé vzdělaní.

1478 nové slyšení – kolokvium probíhalo na Univerzitě v Karlově koleji pod řízením Václava Korandy. Jednalo se o bratrský řád kněžský a o eucharistii (zároveň se Bratři bránili lživým nařčením jakéhosi pana Jana Ležky). V té době je už v Jednotě bratrské křest mimo vlastní církev pokládán za neplatný.

1480 Jednota bratrská je posílena příchodem dalších valdenských z Braniborska – přicházejí do dvou jazykově německých oblastí českého státu – Lanškrounska ve východních Čechách a Fulnecka na severní Moravě.

1480 probíhá dogmatický spor o lidském spasení (zda záleží na skutcích, či na víře), dosud platila Řehořova zásada: víra bez dobrých skutků je mrtvá. Bratr Prokop Bakalář se pokouší

o kompromis.

1480 (?) vzniká bratrský sbor v Mladé Boleslavi. Působila zde celá řada bratrských biskupů, jeden z prvních byl i Lukáš Pražský nebo později Jan Augusta. V blízkosti sboru záhy vznikla také bratrská škola a roku 1518 i bratrská tiskárna.

1485 se pořádal zemský sněm v Kutné Hoře. Utrakvisté s katolíky uzavřeli smír, ten se však nevztahoval na Jednotu bratrskou. Tak s jejím růstem rostlo i nepřátelství vůči ní.

Konflikt mezi Velkou stránkou a Malou stránkou

1490 probíhá bratrský sněm v Brandýse nad Orlicí – je dána plná moc Úzké radě, aby učinila „výpověď“ ve sporných otázkách: bratr může přijímat úřady (není-li zbytí, nemá je však vyhledávat). Vítězství nového směru smíření s „mocí světa“ – jeho zástupci jsou v radě Prokop Bakalář, Jan Klenovský i bratři

Michal a Matěj. Proti však záhy vystoupili Bratři z Prácheňského kraje, jmenovitě dva jejich představitelé – Jakub, mlynář ze Štěkně, a Amos, bydlící ve Vodňanech. Poslali spis bratru Matějovi do Rychnova. Následný spor v Úzké radě skončil odstoupením dvou hlavních původců „výpovědi“ – Prokopa Bakaláře a Jana Klenovského (1491). **1490** (?) se narodil bratr Jan Roh Domažlický, později bratrský biskup třetí generace otců Jednoty bratrské. **1491** pokus o sblížení s východními církvemi řeckého učení: cesta 4 bratří: Lukáše Pražského, Kašpara

...z historie

Valdenského, Mareše Kokovce a Martina Kabátníka do Svaté země a na Blízký východ na náklady Bohuše Kostky z Postupimi. Po návratu vznikl v roce 1492 na základě vypravování Martina Kabátníka spis *Martina Kabátníka Cesta z Čech do Jeruzaléma a Káhiry* roku 1491 – 1492 (tiskem vydán poprvé 1518). Martin Kabátník vyšel na cestu 1. března 1491.

1494, 5. května probíhá bratrský sněm v Rychnově. Nastává úplný obrat. Asketický rigorismus je poražen, obnovení brandýské „výpovědi“. Jan Klenovský a Prokop Bakalář jsou opět členy Úzké rady. K nim přibyli Vavřinec Krasonický a bratr Lukáš z Prahy. Bratr Matěj zůstal biskupem, ale jen s mocí ordinovat. Správu Jednoty bratrské převzal bratr Prokop Bakalář jako sudí. Bratr Amos vypověděl poslušensství, pokud se nenavrátní Jednota bratrská k učení bratra Řehoře.

1494 dosud dominantní postavení biskupa zaujal předseda Úzké rady

neboli sudí (nicméně s omezenými pravomocemi), jenž měl být prvním ve čtrnáctičlenné Úzké radě. Té je přiznána „prvotní po Kristu moc v církvi“. Také bylo usneseno, jak si počínat při obchodech a živnostech.

1495 další jednání Úzké rady v Rychnově nad Kněžnou (počtem již 18 členů): „bezvýjimečná vážnost přísluší jen Pánu svatému, a nikoliv spisům, které do té doby z Jednoty bratrské vyšly“. Je tak odňata závaznost spisů Řehoře a Chelčického, učení Řehořovo dokonce prohlášeno za „nemírné a nestřídme.“

1495, 29. dubna umírá člen Úzké rady v Litomyšli, bratr Jan Táborský Vilímek.

Druhá generace vytváří základ bratrské teologie

1497 a 1498 probíhají další bratrské sněmy.

1498 se uskuteční Lukášova cesta do Itálie. Ta ho dovedla k přesvědčení, že nikde není církev, do které by se

Bratři mohli připojit. Odtud klade důraz na samostatnou cestu.

1498, 9. listopadu umírá bratr Jan Klenovský, spisovatel a přední představitel Jednoty bratrské.

1499 probíhá v Prostějově bratrský sněm, kde dosahuje definitivního vítězství „Velká stránka“ („smíření se světem“), řešení poměru k vrchnosti („moci světské mezi sebou místo dáváme“, „Jíti na vojnu“) se může z povinnosti, ale nikoliv dobrovolně kvůli mzdě. Konečný rozchod s bratrem Amosem čili s „Malou stránkou“ (Jejich základna je v jihozápadních Čechách v kraji prácheňském a klatovském. Jsou to lidé nižších stavů a menšího vzdělání). „Malá stránka“ se později rozdrobila ještě na menší sekty a postupně zanikla.

1500, 23. ledna umírá v Lipníku první a zatím jediný bratrský biskup Matěj z Kunvaldu ve věku 58 let, jeden ze tří vylosovaných kněží (1467).

1500 bylo usneseno, jak si počínat v řemesle.

1500 místo bratra Matěje jsou

v Rychnově nad Kněžnou na bratrském sněmu zvoleni čtyři biskupové (Lukáš, Ambrož, Tůma a Eliáš) s tím, že „nejvyšší místo v celé Jednotě bratrské nebude náležeti některému z nich ani všem, nýbrž celé radě“. Tůma z Přelouče a Eliáš z Chřenovic potvrdili vzkládáním rukou a požehnáním bratry Lukáše z Prahy a Ambrože. Dále volbu biskupů přikla rada sobě, i když ji v praxi přenechala kněžskému sněmu.

...z historie

1500, 12. září se narodil bratr Jiří Izrael, později bratrský biskup.

1500 se v Praze narodil bratr Jan Augusta, později bratrský biskup třetí generace otců Jednoty bratrské.

1501 je ustanoveno, aby v úřadě nejstarší biskup byl zároveň i sudím, který by řídil jednání Úzké rady – tu však mohl svolat každý biskup ve srozumění s ostatními biskupy. Bratři biskupové začínají být označováni i jako „senioři“ čili „starší“. Každému biskupovi je přikázán k vrchní správě zvláštní kraj, čímž je řízení Jednoty bratrské v rukou příslušného biskupa. Největší vliv má bratr Lukáš Pražský (sídlící v Mladé Boleslavi), bratr Ambrož se sídlem ve Štěkni spravující Prácheňsko, bratři Tůma a Eliáš si rozdělili Moravu (jejich sídla jsou Přerov a Prostějov). Sudím se stává bratr Tůma.

1501 je schválena také kněžská agenda. Kněze a jáhny ustanovuje pouze Úzká rada (Chelčický kdysi žádal, aby byli voleni od svých obcí). Schvaluje se také, aby se kněží, zejména ti mladší,

živilí prací svých rukou. Dosud byli jen kněží svobodní, nyní se mohli oženit (to už byla praxe od konce 15. století). Bez svolení ale nemohou opustit své místo. Podávají svátosti, slyší zpověď tajnou nebo veřejnou a vykonávají nad svými osadníky nejvyšší správu v ohledu mravním. Knězi pomáhá jáhen a výbor starších, spravující věci hmotné a soudící spory mezi Bratřími. Chrám neslouží jen bohoslužbě, ale i jako příbytky kněží a jáhnů, akolutů a někdy i starších – a nazývají se bratrské domy nebo sbory. Bratrský sbor má být i útlukem starých kněží a cestujících Bratří. Sbor je středem všeho života v obci.

1501, 12. dubna umírá kněz Michal ze Žamberka, který byl knězem valdenských. Požehnal Matěje z Kunvaldu, prvního biskupa v Jednotě bratrské po volbě kněží (1467).

1500 – 1501 převládá dominantní vliv Lukáše Pražského, v něčem druhého zakladatele Jednoty bratrské. Jím položené základy přetrvávají až dosud:

Věci podstatné, služební a případné. Věci podstatné jsou důležité pro spásu člověka, tj. vztah k Trojjedinému Bohu vyjádřený vírou, nadějí a láskou. Věci služební jsou ty, které Věcem podstatným slouží, ale nezávisle na nich nemají žádnou hodnotu. Věci případné, tj. způsoby, jak jsou tyto všechny Věci vykonávány. Písmo, svátosti, Církev, Kázání, to vše sloužilo, neboli bylo Věcí služebnou tomu jedinému a pouze podstatnému, tj. vztahu k Trojjedinému Bohu. Toto je zvláštní vhléd bratrské teologie. Zůstává pravidelné čtení evangelií a epistol, držení postů a svátků. Zpestření bohoslužby (vstřícnost vůči lidské obrazotvornosti) - bratr Lukáš Pražský opět prosadil svíce, obřadní nádoby, ubrusy, zavedl zpěv. Získával přívržence mezi vyššími stavy – odpůrci Jednoty bratrské je považován za nebezpečného „bratrského papeže“. V této době prakticky po 30 letech se stává Jednota bratrská vůči veřejnosti církví komunikativní a otevřenou.

1501 vzniká Lukášův spis O požívání krve a těla Páně – je to první bratrská formulace tohoto učení (přiblížení k táborským a Viklefovým názorům).

1502 vzniká Lukášův bratrský katechismus Otázky dětinské. Jde tu o určitý návrat k husitským a táborským názorům.

Také od 16. století vznikají při sborech Jednoty bratrské první bratrské školy. Ty postupně vychovávají několik generací duchovních, učitelů, hudebníků, řemeslníků atd. Z bratrských škol postupně vzejdou osobnosti jako např. Jan Blahoslav nebo Jan Amos Komenský a jiní. Postupně jsou také vybudovány v některých městech bratrské špitály (Litomyšl, Prostějov, Ivančice).

Pokračování v příštím čísle...

...rozhovor

SBOR JB VE FRÝDLANTĚ

Tom Brož vede Sbor Jednoty bratrské ve Frýdlantě už přes 10 let. Do Frýdlantu přišel poprvé v roce 1997 jako student Harvestu a chodil do tehdy rodícího se sboru Tomáše Růžičky. Brzy se oženil. Díky svému individualismu, ale ze sboru ve vzpouře záhy odešel. „Duševně je mi blízké, dělat si, co chci, a nenesu moc dobře, když mi někdo říká, co dělám špatně, nebo dobře“, přiznává Tomáš Brož.

Jeho manželství nemělo dlouhého trvání. Za 5 měsíců od svatby už ležela na soudu žádost o rozvod. Po této zkušenosti se Tomáš Brož v roce 1999 do sboru ve Frýdlantě v pokání vrátil. Krátce na to byl požádán, aby se stal druhým pastorem sboru. Ve Frýdlantě se tou dobou rozjížděla práce s romskými dětmi, které do sboru proudily z ulice.

Po roce 2000 Tomáš Brož postupně převzal vedení sboru, protože Tomáš Růžička

odešel do Prahy, kde vznikl sbor nový. Dnes má frýdlantský sbor přes 30 aktivně sloužících členů, poddaných Ježíši. Jejich pastor, Tomáš Brož, je díky Ježíšově milosti znovu ženatý, má dvě děti a spolu se svými vedoucími je nositelem Boží vize pro toto městečko na severu Čech.

Redaktor.: V čem vidíš poslání vašeho sboru vůči lidem okolo?

Tomáš Brož: Ježíš nás vede hodně do vztahů. Naší výhodou je, že jsme na malém městě, většina z nás má několik aktivních přátelství a velký okruh známých, kteří se účastní našich akcí pro veřejnost.

Redaktor.: Jaké akce pro veřejnost pořádáte?

Tomáš Brož: Máme maminkovské centrum, kam chodí hodně lidí. Ale máme taky velikou komunitu kreativních lidí. Děláme třeba koncerty dětí z hudebky pro veřejnost. Ty jsou ale na rozdíl od klasických přehrávek v hudebce hodně svobodné, plné pohody a smíchu. Děláme s dětmi rozhovory, vtipky a snažíme se o pohodovou atmosféru. Samozřejmě funguje i náš dramatický tým.

Redaktor.: Ve Frýdlantě máte taky jedno zajímavé místo - second-hand. Jak funguje tato služba?

Tomáš Brož: Náš sekáč je otevřený každý den v bývalých sborových prostorách.

Kromě toho, že si tam lidé můžou koupit za velice příznivé ceny oblečení, je to místo mnoha a mnoha rozhovorů. Okolo sekáče je už velká komunita lidí a vztahů, lidé si tu povídají a často jdou do hloubky a my se tam za ně i modlíme.

Více o sboru JB ve Frýdlantě a jeho práci najdete na www.jbfrydland.cz.

...co nás čeká

PLÁNOVANÉ AKCE

20. ledna 2011

Pastorální konference v Liberci

4. - 5. března 2011

Konference vedoucích mateřských a rodinných center JB v Liberci

14. - 15. března 2011

Pastorální konference v Liberci

10. dubna 2011

Společné shromáždění východočeských sborů JB v Chocni

8. května 2011

Společné shromáždění moravských sborů JB v Holešově

20. - 22. května 2011

J-Fest (festival pro mladé) v Liberci

28. května 2011

Synod JB v Liberci

DOUŠKA ŠÉFREDAKTORA

Toto číslo Jbulletinu je speciál, věnovaný povodním. Nicméně i když jde o speciál, obsahuje také pokračování seriálu o historii Jednoty bratrské, rozhovor a aktualizovaný seznam plánovaných akcí.

Pro speciální číslo jsem se rozhodl, protože povodně 2010 byly samy o sobě něčím výjimečným. Událost byla nejen náhlá a nečekaná, ale dala také možnost nechat Ježíše jednat náhle a pro někoho nečekaně. Povodně změnily životy mnoha lidí, ale další lidé mohli zažít, jak skrze ně Bůh jedná. To, čeho jsme byli svědky v posledních několika měsících, je nádherný příklad toho, jak si Bůh používá svůj lid. Lid, který žije jako tělo. Tělo, které vychází z jednoho základu – Ježíše v nás. O tom stojí za to napsat speciál.

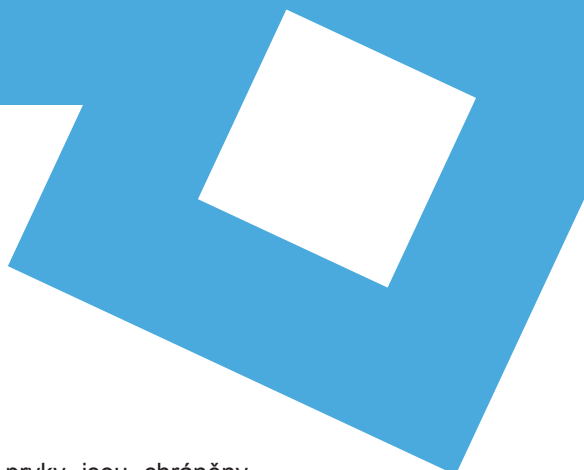

Jbulletin čkejte vždy koncem měsíce. Od prvního čísla se zaregistrovala již

pěkná řádka čtenářů, kteří toto číslo našli ve své e-mailové schránce. Pokud se k nim chcete přidat, stačí vyplnit formulář na stránkách www.jbcr.info v sekci Časopis.

Připomínám, že Jbulletin je zcela zdarma a veškeré texty, fotografie i grafické

prvky jsou chráněny autorským právem podle zákona č. 121/2000 Sb. Je zakázáno je bez souhlasu Jednoty bratrské v České republice šířit v jiné

U řádného lednového vydání opět nashledanou.

